

[Kristian Nygaard.]

bestemmelser over for Skotøjshandlerne saa meget ringere nu, end de har været tidligere?

Som Bevis for denne Paastand om, at Avancebestemmelserne er gaaet tilbage, anfører Formanden, at Avancen for Krigen inklusive 1939 udgjorde fra 25 til $33\frac{1}{3}$ pCt. paa almindelige, gode Sko; paa Luksussko, Silke-, Brokade-, Sølvs- og Guldsko var almindelig Avance 50 pCt. Brutto.

I de første Krigsaar, da alle handlende kom ind under Prisloven af 1940, tillod man Branchen en Bruttoavance paa fra 25 til 30 pCt. Denne Avance er nu i Aarenes Løb gentagne Gange nedsat, saaledes at man i Dag er nede paa en Bruttoavance paa 20 og 23 pCt.

Der er nu gaaet 8 Aar, siden Prisloven blev lavet, og da alle Omkostninger er steget betydeligt, særlig Lønninger og øvrige Driftsudgifter, er Skotøjsbranchen ved at blive en af de ringeste af alle Brancher. Dens Tildelinger er kun oppe paa 60—65 pCt. af Førkrigstidens. Der er ikke mere Varelagre af Betydning, Skotøjshandlerne kan overhovedet ikke konsolidere deres Forretninger, og alle deres Reserver er udtømt. Mange Skotøjshandlere staar, derfor over for finansielle Vanskeligheder, og flere vil komme til.

Der er endvidere sket dette, at Prisdirektoratet har indført et nyt Kalkulationssystem for Skotøjsfabrikkerne fra 1. April i Aar, der hindrer Fabrikkerne i at yde den tidligere Rabat pr. 30 Dage paa 3—4 pCt. plus en Aarsbonus paa 1 à 2 pCt. til Skotøjshandlerne. Det nye Kalkulationssystem betyder altsaa ogsaa en Forringelse af Skotøjshandlernes Kaar.

Det er over for mig oplyst af en Købmand i Tekstilbranchen, at denne meget store Branche har en Bruttoavance paa 30—45 pCt.

Skotøjshandlerne vilde være meget taknemmelige for, at erfare Aarsagerne til, at Prisdirektoratets Avancebestemmelser saaledes stadig har forringet deres Indtjenings-evne, og til, at Indtjeningsniveauet kan være saa forskellig inden for de forskellige Erhvervsvirksomheder.

Ministeren for Byggeri og Boligvæsen (Kjærbøl): Over for det af det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard rejste Spørgsmaal skal jeg paa Handelsministerens Vegne oplyse følgende:

Maksimalavancer for Fodtøj blev første Gang fastsat ved Prisdirektoratets Bekendtgørelse af 30. August 1941. Denne Avance-

fastsættelse fandt Sted paa Grundlag af de fra Branchen modtagne Oplysninger om Størrelsen af de før Krigen beregnede Avancer. Derimod havde Direktoratet ikke noget Regnskabsmateriale til Belysning af Skotøjshandlernes Indtjeningsforhold før Krigsaarene.

Da de af Prisdirektoratet fra et stort Antal Skotøjsdetailforretninger indsamlede Regnskabsoplysninger viste, at Skotøjshandlerne tjente mere end foreneligt med Prislovens § 8, er de oprindeligt fastsatte Maksimalavancer paa 23 pCt. respektive $33\frac{1}{3}$ pCt. af Indkøbsprisen successivt reduceret, saaledes at de nu gældende Avancer i Henhold til Prisdirektoratets Bekendtgørelse af 4. Juli 1946 udgør 20 pCt., respektive 23 pCt.

Til Belysning af Skotøjshandlernes gunstige økonomiske Vilkaar kan jeg anføre, at det gennemsnitlige Nettooverskud pr. Forretning for de Virksomheder, for hvilke Direktoratet er i Besiddelse af Regnskabsoplysninger, har udgjort følgende Beløb:

1938: 7 012 Kr., 1939: 9 000 Kr., 1941: 14 589 Kr., 1942: 18 147 Kr., 1943: 20 948 Kr., 1944: 19 784 Kr., 1945: 23 364 Kr., 1946: 17 444 Kr., 1947: 16 500 Kr.

Ved Bedømmelsen af de anførte Tal maa det erindres, at den mængdemæssige Omsætning for Fodtøj i de første Krigsaar, 1941—42, har ligget fra 10 til 15 pCt. under Førkrigsoomsætningen og i Aarene derefter til og med 1946 har været af omtrent samme Størrelse som før Krigen. Først i 1947 har Skotøjsdetailhandlerne omsat en større Varemængde end i 1938—39.

Den ved Prisdirektoratets Bekendtgørelse af 4. Juli 1946 stedfundne Nedsættelse af Maksimalavancen blev af Branchen indbragt for Pris-Ankenævnet. Imidlertid fandt Handelsministeren — efter Ankenævnets derom indgivne Indstilling — ikke, at der paa det foreliggende Grundlag var Anledning til at forhøje Avancerne.

Til Slut skal jeg bemærke, at Skotøjshandlerne for nylig har rettet Henvendelse til Prisdirektoratet om Forhøjelse af Maksimalavancerne for Fodtøj. Priskontrolraadets Forretningsudvalg, der har haft Sagen til Behandling, kom imidlertid til det Resultat, at der fremdeles ikke var tilstrækkelig Anledning til at forhøje de gældende Avancesatser, men Skotøjshandlerne har selvsagt Adgang til, saafremt de maatte ønske det, paa ny at indbringe Sagen for Pris-Ankenævnet.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.